

ΕΤΟΣ 54ον

29 Ιανουαρίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (2748)

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΜΠΟΔΙΑ

«τῆ ἡλικία μικρός ἦν»

Πολλοί ἄνθρωποι ἐπικαλοῦνται διάφορα ἐμπόδια, γιὰ νά δικαιολογήσουν τό γεγονός ὅτι δέν ἔχουν σχέση μέ τόν Θεό ἢ ὅτι δέν μετέχουν ἐνεργά στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτά τὰ ἐμπόδια μπορεῖ νά εἶναι εἴτε ἀντικειμενικά καί ὑπαρκτά εἴτε ὑποκειμενικά καί ἀνύπαρκτα.

Ἡ Ἐκκλησία μέ τὴ σημερινή εὐαγγελική περικοπὴ θέλει νά μᾶς πεῖ ὅτι τελικά δέν ὑπάρχουν ἐμπόδια στή σχέση μας μέ τόν Θεό. Ἐάν ἓνας ἄνθρωπος θέλει νά πλησιάσει τόν Θεό, βρίσκει καί τόν τρόπο νά ξεπεράσει τὰ ἐμπόδια πού παρεμβάλλονται σέ αὐτὴ τὴ σχέση.

Τὰ ἐμπόδια τοῦ Ζακχαίου

Χαρακτηριστικὴ περίπτωση τέτοιου ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἀρχιτελώνης Ζακχαῖος. Ἦνας ἁμαρτωλὸς καὶ κακὸς ἄνθρωπος, κατὰ τὴν κρίση τῶν πολλῶν, πού συντελέστηκε μέσα του μιά βαθιὰ τομὴ. Ὅταν ὁ Χριστὸς βρισκόταν στὴν Ἱερικὴ καὶ ἐπρόκειτο νά περάσει ἀπὸ τὸν κεντρικὸ δρόμο της, ὁ Ζακχαῖος σπεύδει ἀνάμεσα σὸ πλῆθος γιὰ νά Τόν δεῖ. Ἡ ἐπιθυμία του αὐτὴ εἶναι τόσο εὐγλωττη πού ξεπερνᾶ τὰ ἀντικειμενικά προβλήματα πού εἶχε. Ἦνας ἀδιόρθωτα κακὸς ἄνθρωπος ποτέ δέν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἀποφεύγοντας ἔτσι τὸν ἔλεγχο. Ὁ Ζακχαῖος ἐπιθυμοῦσε διακαῶς νά δεῖ τὸν Ἰησοῦ· δέν μποροῦσε ὅμως νά ικανοποιήσει τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὸν λόγον ὅτι ἦταν βραχύσωμος, κοντός, καὶ εἶχε ἤδη συγκεντρωθεῖ πολλὸς κόσμος. Σκαρφαλώνει λοιπὸν σὲ ἓνα δένδρο, ὥστε ἀπὸ ἐκεῖ νά βλέπει καλύτερα, καταπατώντας ἔτσι κάθε ἐμπόδιο πού θὰ ἔθετε ἡ κοινωνικὴ του ἀξιοπρέπεια.

Ὁ Ζακχαῖος δέν προέβη στὴν ἐνέργεια αὐτὴ ἀπὸ μιά ἀπλή περιέργεια, ἀλλὰ ἀπὸ μιά ἐσωτερικὴ ἀνάγκη. Στὰ αὐτιά του εἶχε φθάσει νωρίτερα τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ γιὰ τὴ μετάνοια καὶ τὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιθ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶ. Καὶ ἰδοῦ, ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐξήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι **τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν**. Καὶ προδραμῶν ἐμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι δι' ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατὰβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεῖς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοῦ, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τιнос τι ἐσυνκοφάνησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολλωλός.*

Ἡ ἀντιμέτωπιση τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Χριστὸς σταματᾷ μπροστὰ στὸν ἀρχιτελῶνη καὶ τοῦ ἀπευθύνει τὸν λόγον «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα· σήμερον θά μείνω στό σπίτι σου». Ἡ ἀντίδραση ὑπῆρξε ἄμεση· ἔσπευσε νά κατεβεῖ καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μέ μεγάλην χαρά. Καὶ σέ λίγο ἡ χαρὰ αὐτὴ ἐκδηλώνεται ὅχι μέ λόγια ἀλλὰ μέ τὴν ἐμπρακτὴ ἀλληλαγὴ ζωῆς: «Ἰδοῦ, Κύριε, μοιράζω τὴ μισθὴ μου περιουσία στοὺς πτωχοὺς καὶ ἐάν ἀδίκησα κανένα, τοῦ ἐπιστρέφω τὸ τετραπλάσιον». Ἐκεῖνος πού μέχρι τώρα κατέκλεβε τοὺς ἀνθρώπους, γίνεται ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος. Εἶναι ἡ ἀλληλαγὴ πού συντελεῖται σέ κάθε ἀνθρώπο καλῆς θελήσεως, ὅταν ἔρθει σέ κοινωνία μέ τὸν Θεό.

Ἡ συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μέ τὸν Ζακχαῖο ἀποδεικνύει ὅτι πραγματικὸ ἐμπόδιο στή σχέση μας μέ τὸν Θεό δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ὅλα αὐτὰ πού μᾶς κρατοῦν σφικτὰ στή γῆ: χρήματα, δύναμη καὶ ἐξουσία, κάποια σχέση ἢ γνωριμία. Μόνον ὁποῖος βρεῖ κάτι καλύτερο ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, συνειδητοποιεῖ τὴ σχετικότητά τους καὶ τὰ ἀποχωρίζεται. Ὁ Ζακχαῖος βρῆκε τὸν Χριστό καὶ τὴ σωτηρία πού Ἐκεῖνος προσφέρει.

Σκανδαλισμός

Ἡ στάση τοῦ Χριστοῦ σκανδάλισε τὸν κοινωνικὸ περίγυρο, γιατί καταδέχθηκε νά μπεῖ στό σπίτι ἐνός ἁμαρτωλοῦ ἀρχιτελῶνη. Ἀπὸ τὴ στάση ὅμως αὐτὴ ἓνας ἀνθρώπος ἀρνεῖται τὸν προηγούμενο ἑαυτό του καὶ ἀρχίζει μιὰ καινούργια ζωὴ. Γιά τοὺς πολλοὺς αὐτὸ ὑπῆρξε ἀφορμὴ σκανδάλιου, κριτικῆς, σχολίων, δυσανασχετήσεως. Παρὰ τὰ σχόλια καὶ τὴν κατακραυγὴ, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἀγγίζει βαθιὰ τὸν ἁμαρτωλὸ ἀνθρώπο.

Καὶ σέ ἄλλα σημεῖα τοῦ Εὐαγγελίου μαθαίνουμε ὅτι οἱ ἐκφραστές τοῦ μωσαϊκοῦ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως Ἱεριχώ. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὠνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζήτουσε νὰ ἰδῆ ποιὸς εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ δὲν μπορούσε ἀπὸ τὸ πλῆθος διότι **ἦτο κοντός τὸ ἀνάστημα**. Ἔτρεξε λοιπὸν ἐμπρός καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σὲ μιὰ μουριά, διὰ νὰ τὸν ἰδῆ, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ὅταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσῆκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαρὰν. Ὅταν εἶδαν αὐτό, ὅλοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἁμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νὰ μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐάν μὲ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπὸ κάποιον τίποτε, θά τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτός εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἤλθε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νόμου, γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι, σκανδαλίζονταν, καθὼς ὁ Χριστὸς συναναστρεφόταν μὲ ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους. Ἐκεῖνοι κολληοῦσαν στὸ γράμμα τοῦ νόμου καὶ δὲν συνειδητοποιοῦσαν τὴ χάρη, πού πρόσφερε ὁ Θεάνθρωπος στοὺς ἀνθρώπους. Οὔτε πάλι τὸν καταλάβαιναν ὅταν τοὺς ἔλεγε ὅτι οἱ τελῶνες θὰ μποῦν πρὶν ἀπὸ ἐκείνους στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Ὁ πνευματικὸς θάνατος

Στὴν περίπτωση τοῦ Ζακχαίου βλέπουμε ἕναν ἀδίστακτο οικονομικὸ δυνάστη τῶν ταπεινῶν, τῶν φτωχῶν καὶ τῶν ἀδυνάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἐναν κοντόσωμο μεγαστάνα τοῦ πλοῦτου, πού τελικὰ γίνεται φίλος τοῦ Θεοῦ. Ἀπὸ δοῦλος τοῦ χρήματος καὶ τῆς ἀδικίας γίνεται διάκονος τῶν ἀδικημένων καὶ τῶν φτωχῶν. Οἱ ἁμαρτίες του, οἱ ἀδικίες του δὲν στέκονται ἐμπόδια στὸ νὰ γνωρίσει τὸν Χριστό, γιατί δὲν εἶχε νεκρωθεῖ πνευματικά.

Στὴν περίπτωση τῶν σκανδαλισθέντων βλέπουμε ἀνθρώπους πού θεωρητικά ἦταν σὲ καλύτερη πνευματικὴ κατάσταση ἀπὸ τὸν Ζακχαῖο. Ἦταν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, τηρητές τοῦ νόμου. Εἶχαν κοινωνικὴ ἀναγνώριση καὶ καταξίωση. Ἦταν ὅμως πνευματικά νεκροί.

Στὴν κατάσταση τοῦ πνευματικοῦ θανάτου ὁ ἄνθρωπος δὲν αἰσθάνεται τὴν ἁμαρτία οὔτε μπορεῖ νὰ τὴ δεῖ μέσα του. Ἡ αἴσθησις τῆς ἁμαρτίας εἶναι σπουδαία δωρεὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἔλληψις τῆς αἰσθήσεως αὐτῆς ἀποτελεῖ πραγματικὸ ἐμπόδιο στὴν ἐπαφὴ μας μὲ τὸν Θεό.

Ἡ Ἐκκλησία, ἐνόψει μάλιστα καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι πλησιάζει τὸ Τριώδιο, θέλει

29 Ιανουαρίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ)
Ἀνακομιδὴ λειψάνων ἱερομάρτ. Ἰγνατίου Θεοφόρου († 107)
Ἦχος: βαρὺς – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Φεβρουαρίου, ΙΖ΄ Ματθαίου (Χαναναίας).
Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιε΄ 21-28.

νά μᾶς ὑπενθυμίσει σήμερα κάτι: ὁ Ζακχαῖος εἶναι ἓνα πρόσωπο διαχρονικό· καί στίς ἡμέρες μας ὑπάρχουν ἄνθρωποι πού ξεπερνοῦν τόν παλαιό τους ἑαυτό καί τά ἄλλα «ἐμπόδια», βρίσκοντας στή ζωὴ τους τόν Θεό. Ὅπως ἐπίσης ὑπάρχουν καί ἐκεῖνοι, πού ἐνῶ εἶναι κοντά στήν Ἐκκλησία, βρίσκονται οὐσιαστικά πολὺ μακριά ἀπό τόν Θεό. Σέ μία ἀπό τίς παραπάνω κατηγορίες ἀνήκουμε ὄλοι.

Ἄρχιμ. Γ. Χ.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΙ ΚΑΘ΄ ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (τευχίδιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (ἐγκόλλιο, σέ πολυτελή ἔκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Ἀκολουθίης τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθιῶν κυριότη-
ρων κινητῶν καί ἀκινήτων ἑορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστά-
ριον καί πλῆρες ἑορτολόγιο (ἔκδοση πολυτελής, δεμένη).

«**ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...**». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.
(Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχῆς ἀπ΄ τόν Ἀρχιμ. Εὐσ. Βίτιν).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ
ἡμῶν». (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἀρχιμ. Παγκρατίου Μπρού-
σαλη).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση
Μαρία Παπαζάχου - Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ.
Ἄθαν. Δελνκωστόπουλου).

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ, «Πάτερ ἡμῶν» (φυλλάδιο).

ΜΙΛΑΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (φυλλάδιο).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνημα-
τικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμόνομο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr